

gangen, over Publikums Behandling og Godsets Fremførelse rammer i første Række Trafikdirektøren. Det vilde derfor være organisationsmæssig rigtigt, at han ogsaa officielt blev den afgørende, den ansvarlige Leder af Statsbanedriften. Ligesom det ved Privatbanerne er Driftsbestyreren, altsaa Trafiklederen, der er den ansvarlige Chef, saaledes er det vistnok ogsaa ved alle store private industrielle Virksomheder Forretningslederen, Driftslederen, der er Direktør og har de tekniske Afdelinger, de kemiske eller maskinelle, underlagt sig.

Saafermt man gør saaledes, har man, vil man let se, samtidig Harmoni i hele Statsbaneledelsens Bygning. Lokalt bliver det den trafikkyndige Distriktschef, der er den afgørende — saaledes er det efter den nugældende Ordning —, og i den øverste Ledelse bliver det Distriktschefens nærmeste overordnede, Trafikdirektøren, der er Banernes Chef. Trafikafdelingen er som Hovedafdeling den tykke Linie op gennem Planen, med Hjelpeafdelinger grupperende sig omkring Hovedafdelingen, lokalt og foroven underlagt denne, Regnskabsafdelingen dog som hidtil med samtlige stedlige Ekspeditions-kasser og Regnskabsvæsenet i direkte Ressort under sig. Det er min Overbevisning, at en Ordning som den, jeg her har skitseret, vil betyde en ny Æra for Statsbanerne og det, som man ikke hidtil har faaet: en forretningsmæssig og decentraliseret Ledelse af Banerne.

Andreasen: I den sidste ordentlige Rigsdagssamling forelagde den Gruppe, hvortil jeg hører, Forslag om at ophæve den gældende Tyendelov og erstatte den med en Beskyttelseslov for Børn og unge Mennesker under 18 Aar. Lovforslaget fik i Princippet Tilslutning her i Tinget, idet alle Partiers Ordførere udtalte sig for den gældende Tyendelovs Ophævelse. I det nedsatte Udvalg førtes der en indgaaende Forhandling om, hvad der skulde sættes i Stedet for Tyendelovgivningen. Flertallet holdt absolut paa, at man skulde nøjes med at lovgive for de umyndige Tjenestefolk og, i Henhold til de Udtalelser, der fremkom ved Lovforslagets første Behandling, ganske og aldeles gaa bort fra den forældede Tyendelov. Udvalgets Arbejde afsluttedes med, at den højtærede Justitsminister ved en Konference gav Løfte om i denne Samling at fremsætte et Lovforslag, gaaende ud paa Tyendelovens Ophævelse og Erstatning med en Lov som den, jeg har nævnt. Jeg vil da gerne spørge, om vi snart kan vente et saa-

dant Lovforslag fremsat. Jeg erkender, at der er et betydeligt Forarbejde at gøre, idet de Bestemmelser, der findes i Fabrikloven og andre Love vedrørende Børn og unge Menneskers Arbejde i private Virksomheder, maa sammenarbejdes; men jeg vilde dog sætte megen Pris paa, om vi snart kunde komme til at behandle et Lovforslag som det nævnte.

Fremdragningen af denne Sag giver mig Anledning til en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), der i Dag overraskede mig ved at fremstille alt, hvad der angaar Landboforhold, som et smukt Eksempel for Hovedstaden og Bybefolkningen. Jeg kom da til at tænke paa, at det samme ærede Medlem som Medlem af Tyendekommissionen i sin Tid har oplyst, at han paa den Rejse, som Kommissionen foretog, bl. a. oplevede, at man paa en Gaard paa Fyn fandt Karlekammeret indrettet over Svinestien. Det var meget vanskeligt at komme op til det, der førte kun en skrøbelig Stige derop, og jeg antager ikke, at det ærede Medlem fra Give gjorde noget Forsøg paa at benytte denne Stige, det vilde sikkert ogsaa have været forbundet med betydelig Risiko. Det ærede Medlem skildrede selv de Forhold, man saa paa denne Rejse, som i mange Henseender rent grupvækkende. Jeg er derfor saa meget mere forbavset over, at han i Aften overhovedet har villet modsige Udtalelser af andre Talere, gaaende ud paa, at Tilstande af en lige saa uhyggelig Art som dem, det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) har skildret, ogsaa i høj Grad kunde findes paa Landet. For mit personlige Vedkommende kan jeg oplyse, at jeg i et helt Aar førte en Kampagne i Præstø Amt mod Autoriteterne angaaende de Forhold, hvorunder man indlogerede en fattig Familie, der var under offentlig Forsorg. En Arbejdsmand med Hustru og en meget stor Børneflokk henvistes til en Bolig, som Lægeautoriteterne erklærede for ganske uegnet til Bolig for Mennesker. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvordan Boligen saa ud, men den var i en saadan Tilstand, at i hvert Fald Lægen straks, da han saa den, absolut maatte gøre Udsættelse. Men der gik lang Tid hen, der maatte rejses en offentlig Kampagne i den socialdemokratiske Presse dernede, før det lykkedes at faa Autoriteterne til at sætte denne Bolig i forsvarlig Stand. Jeg tror, at man trindt omkring i Landkommunerne, ikke mindst her paa Sjælland, vil finde Lejehuse og Arbejderhuse i stort Tal, som er saaledes beskafte, at de